

La nova seu de l'IEE

Per primera vegada en la seva història, i des del passat mes d'octubre, l'Institut d'Estudis Empordanesos té seu independent. No en va des de la seva fundació aquesta fita, juntament amb la lluita per aconseguir les subvencions necessàries per assegurar-ne la continuïtat, havia estat una de les reivindicacions primordials.

La creació de l'IEE es remunta a final de la dècada dels 50, encara que a la comarca altempordanesa ja des de l'any 1949 hi havia hagut intents de formar una associació cultural, iniciativa que Joaquim Gironella esperonà des de diferents setmanaris.

No fou però fins al dia 8 de juny de 1956 que es produí l'esdeveniment més important i el moment decisiu en què es posaren els fonaments del futur centre d'estudis de la comarca de l'Alt Empordà, en tenir lloc la reunió convocada pel ponent de Cultura de l'Ajuntament de

Figueres, Joan Galter, iniciativa de la qual Ramon Guardiola Rovira fou el principal promotor.

Van assistir a la trobada Ramon Reig, Eduard Rodeja, Rafel Torrent, Xavier Dalfó, Ramon Guardiola i Joan Galter, i es va convenir la creació d'una institució preocupada pels estudis de la comarca en les vessants històrica, econòmica, geogràfica i artística. Naixia així l'Institut d'Estudis Empordanesos, que devia desenvolupar la seva feixuga tasca sota el patrocini de l'Ajuntament de la capital de la comarca i de la Diputació Provincial.

Finalment, aquesta iniciativa va quallar l'any 1957, amb la consegüent elaboració i aprovació dels estatuts. Els membres fundadors eren Frederic Marès Deulovol, com a president; Eduard Rodeja Galter, vicepresident; Ramon Guardiola Rovira, secretari; Xavier Dalfó Hors, tresorer; Rafel Torrent Orri, bibliotecari; Joan Galter Sala, com a ponent de cultura representant de l'Ajuntament de Figueres; Josep M. Elorduy Buscarons, vocal, i Ramon Reig Corominas, vocal.

Des d'un bon principi els membres de la junta es preocuparen de tenir un emblema representatiu, tasca que fou encomanada a Ramon Reig, el qual presentà diferents esborranys com a segell de la institució. Se'n va triar l'Escolapi, símbol que fins el dia d'avui ens acompanya.

Superada l'etapa fundacional, en el decurs de 1957 s'iniciaren les tasques de

Assemblea General de l'IEE.

DINA HORGADO

posada en marxa amb l'inici de les publicacions de l'entitat, que va encetar el volum d'Eduard Rodeja *Notas històriques de Figueras (1387-1753)*.

Eren moments d'eufòria amb moltes ganes d'anar per feina. Així, l'any 1958 es començaren les activitats amb la celebració del primer Certamen Literari, coincidint amb les festes de la Santa Creu. Les aportacions es van aplegar posteriorment al primer volum dels *Annals*.

Ja sabem que per moltes ganes de treballar que es tinguin cal solucionar primer una qüestió bàsica: l'econòmica. De manera que els membres de la Junta, en comprovar que els ingressos provinents de les quotes dels socis eren insuficients per poder portar a terme la publicació desitjada, es preocuparen d'aconseguir ajut econòmic de l'Ajuntament de Figueres, de la Diputació de Girona i del Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Dos anys més tard van rebre una nova entrada, la subvenció facilitada pel Patronat Eiximenis (1968). La creació d'aquest organisme fou essencial per garantir la supervivència de l'IEE, ja que el dotava d'una cobertura econòmica que l'any 1980 suposava el cinquanta per cent de les despeses dels *Annals*. Anys a venir, el Patronat va arribar a donar suport econòmic

Assistents a l'acte inaugural de la nova seu de l'IEE.

a tots els centres d'estudis de les comarques gironines (no cal dir que sense el seu ajut molts haurien deixat d'existir o s'haurien vist obligats a prescindir de les seves publicacions, que ve a ésser el mateix). Quedava així resolta una de les principals preocupacions; l'altra era la seu.

Segons els estatuts, l'entitat estaria a aixopluc de l'Ajuntament de Figueres, i a tal efecte, des d'un bon principi el consistori oferí com a seu l'entresol de l'antiga Cambra Agrícola, lloc on mai s'arribaren a reunir. Les trobades solien tenir lloc, fins a 1980, a la sala de plens municipals. Més endavant, per voluntat de l'Ajuntament, es van fer al Museu de l'Empordà. Finalment, amb la creació de l'Arxiu Comarcal, creient que

aquesta seria la ubicació ideal i amb el suport de la Generalitat, s'acordà que els centres d'estudis passessin als arxius comarcals, la qual cosa suposà un nou trasllat, al lloc on hem estat fins a 1999.

A mitjan d'aquest any va tenir lloc l'últim dels trasllats: a la primera seu independent que l'IEE ha tingut al llarg de la seva història. Tot i les passes fetes per trobar un local adient per a la seu de l'Institut, no s'ha aconseguit fins a la presidència d'Eduard Puig, gràcies a les seves gestions amb "la Caixa": aprofitant l'avinentesa de la clausura de la biblioteca i sala d'exposicions, i amb la signatura del corresponent conveni, se'ns ha cedit l'ús dels seus locals.

L'IEE s'ha caracteritzat per l'organització i la participació en actes culturals de diversa índole, encara que el que més prestigi li ha donat són les seves publicacions, d'entre les quals destaquen, per excel·lència, els *Annals*, a més de les col·leccions de Biografies i Monografies Empordaneses. Pensem que l'existència d'aquesta associació cultural s'ha traduït en més de 500 referències bibliogràfiques d'estudis d'investigació de disciplines diverses sobre la comarca.

A partir d'ara, a més de continuar amb les col·leccions consolidades, la intenció de l'Institut és ampliar el ventall cultural, oferint al soci i al públic en general altres possibilitats culturals des de la nova seu, situada en el carrer Pi i Margall, número 1, baixos.

INÉS PADROSA GORGOT

Publicacions de l'IEE.